

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniae, 1611

De Admirabili Evcharistiæ Sacramento Carmen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

DE ADMIRABILI
EVCHARISTIAE
SACRAMENTO
Carmen.

N Vminis aeterni cūm dextera conderet
orbem,
Fundente omnigenas vi bonitatis opes.
Vita quibus fuerat nascentibus insita rebus,
Addita contiguīs sunt alimenta lecis.
Herba, frutex, arbor succū, radicibus actis,
De pingui eliciunt, vt vegetentur, humo.
Omnia de partu viuunt animalia, plantis,
Aut alijs, propria conditione, cibus.
Precipue, Rex orbis homo: cui praeberet aledo,
Tam varias celsus fluctus, & aura dapes.
At geminam debebat homo si viuere vitam:
(Mens quia se bruto viuere more negat)
Corporea sua quādo data est alimonia vite,
Nullane tunc animis esca parata fuit?
Primigenis nec enim foelix mortalibus hor-
tus,
Gigebat, viuax spiritus vnde foret.
Spirituq; nihil vitalis proderat arbor,
Solum anima tutrix hac vegetantis erat.
• Diuina

Diuinis purisq; animis diuina dabatur:
Qualis & Angelicis mentibus esca datur.
Sed similes postquam iumentis reddidit illos,
Culpa nocens: victumens spoliato suo est.
Mortua & esset adhuc: miserans nisi Christus
Denuo morte sua restituisset opus. (amatū
Perdita que fuerat, diuina reuixit imago:
Interiorq; noua luce renatus homo est.
Vtq; hic cœlestem cœlesti fomite vitam
Nutriat, at atem perficiatq; suam:
Ille suum nobis sacro cum sanguine corpus
(Onimio exundans munus amore) dedit.
Angelus ambrosia se pastu, & nectaris haustu
Repleat. oblectet, latisci, etq; licet.
Inuidisse potest nobis hac fercula: Si quid
Inuidia Angelicis mentibus esse potest.
Sit tamen (ut par est) Superiorum lautior esus:
Mortali at certè congruit iste magis.
Dum fidei speculo eternarum enigmatum rerum
Cernimus, atque animum fictile corpus habet:
Sensibus substantia diuina Charismata formis,
Et species sensu, res homo mente capit.
Ardua præsertim mysteria sacra Synaxis
Prodit: vbi Christum signa aliena tenent.
Diuinis cedunt humana problemata verbis:
Nulla Deo poterat gratior esse fides.
Magna profectò fides, & premia magna meretur
Qua modò tecta latent, deindè relecta patent.
Nam

Nam cibus est idem quo vescitur angelus, & quo

Christigena: hic cibus est Christus hō atq; Deus.

O miserum, qui delicias non gustat opimas.

Quam sapit ille, caro cui tua, Christe, sapit.

Se Christo esuriens saturat, satur esurit vsque,

Iam superis similis sinit imusq; choris.

Accipere at quisquis Christum non curat opertū:

Accipiet nunquam Christus apertus eum.

Mortales igitur vitam cognoscite vestram,

Et meritum capiat grande Charisma decus.

Namque in deserto aerij fastidia manna

Terribilem Hebraeis si peperere necem:

Caelestis, seu diuini contemptio panis

Quid nisi Tartareum sit paritura rogam?

Ah quid opū spinas, quid honorū mandere glādes,

Quidve voluptatum stercora, Quae so, tuuat?

Nil caro mortalis, nisi mortem, gignet amanti:

At vitam, Christi viua datura caro est.

Non opus est pretio, profant conuiuia gratis:

Sordibus hac temerè dummodò nemo petat.

Credat, speret, amet, seq; his virtutibus ornet,

Sicq; ad regales audeat ire dapes.

Hic quoque quo poteris conurua frequentior esse,

Regali à mensa commoda plura feres.

Atque frequens vt sis, suadent ratioq; fidesq;

Et pietas, & spes, conditioq; cibi.

Si quoties rigido languent tua corpora morbo,

Accersis medicā qui leu et arte malum.

Cue

Cur quoties aliquo fœdasti crimine mentem,
Non sumis pura pharmaca sacra manu?
Accede ergo frequens, tantã neq; despice mensã,
Vnde tibi tantum commoditatis erit.
Dumq; sacram propius fas est attingere mensam,
Percipi corda trahant hinc amor, inde timor
Nam timor, indignũ quod homo se nouerit, arcet:
Se dare dignantem sumere suadet amor.
Sic bene susceptus, bene si tractabitur, hospes
Hospitium sc̄elix, atque perenne dabit.

R. P. FVL